

Ο λαός η δικαιοσύνη και οι πολιτικοί Δεκέμβριος 2004

Στη ναζιστική Γερμανία του Χίτλερ διακηρύχθηκε από το 1935 ότι πάνω από τους θεσμούς υπάρχει ο λαός. Δεν υπάρχουν θεσμοί, υπάρχει λαός και το υγιές συναίσθημα του λαού αποτελεί ισότιμο και ισοδύναμο πηγή του ποινικού δικαίου και πάνω σε αυτό ο δικαστής μπορεί να εδραιώσει τη ποινική τιμωρία των παραβατών. Αυτοί όμως που το διακήρυξαν στην Γερμανία του Χίτλερ δεν πίστευαν στον λαό, στα δικαιώματά του και την συνταγματική του οντότητα, ως θεσμοθετημένου οργάνου της πολιτείας με αποστολή θεσμών και λειτουργία συνταγματική ως πηγής της λαϊκής κυριαρχίας αλλά διακήρυτταν τον ολέθριο νομικό δογματισμό και την έθεταν ως σαηγευτική προμετωπίδα του επάρατου ναζισμού για να παραβιάσουν την συνταγματική τάξη και το ποινικό κώδικα της Γερμανίας για να επιβάλλουν την προσωπική τους νοσηρή αυταρχία και το αδίστακτο ναζιστικό καθεστώς που αιματοκύλισε την ανθρωπότητα, επέσυρε δεινά, κιλήδωσε τον πολιτισμό μας δημιουργώντας μια πρωτοφανή βαρβαρότητα. Από τότε συχνά, πυκνά, αποκάλυπτα, συγκαλημένα πολλοί δοσίλογοι έναντι της δικαιοσύνης της πατρίδας τους επικαλούνται το λαό ως υπέρτατο δικαστή προκειμένου να τον χρησιμοποιήσουν ως προστατευτική ασπίδα και θωράκιση έναντι της ποινικής αξιόσεως της πολιτείας να καταδιώξει και να τιμωρήσει, στο όνομα του Ελληνικού λαού, από το οποίο αντλεί την εξουσία και με όλα τα εχέγκεια μιας δίκαιης ποινικής δίκης τα δικά τους εγκλήματα τα οποία διαπράττουν με την πανοπλία της λαϊκής εμπιστοσύνης κατά προφανή κατάχρησή τους.

Και εκείνος ο βλαχοδήμαρχος που ενοχλούσε σεξουαλικά τη δημότισσά του, ζητώντας ερωτικό κρεβάτι με αντάλλαγμα εργασία στο δήμο του, και εκείνος ο άπλητος, ο άσχημος και ο ρυπαρός, όταν ήρθε η ώρα της τιμωρίας του, το λαό επικαλέστηκε ο μασκαράς και την πλειοψηφία που κέρδισε στις δημοτικές εκλογές, λες και η λαϊκή πλειοψηφία που κέρδισε στις δημοτικές εκλογές, λες και η λαϊκή πλειοψηφία αναγνωρίζεται και θεωρείται λόγος άρσεως ή καταλύσεως του αξιοποιήσιμου, λες και η λαϊκή εμπιστοσύνη με την οποία πολλές φορές περιλαμβάνονται οι τιποτένιοι και οι ασήμαντοι τους δημιουργεί ποινική ασυλία, και τους τοποθετεί, εν ασφαλεία, στο ποινικό απυρόβλητο!!!

Η νομική ισότητα έναντι του νόμου όλων των πολιτών, που καθιερώνει και επιτάσσει το σύνταγμά μας - κατάκτηση του νομικού μας πολιτισμού και του κράτους δικαίου - ισχύει αδιακρίτως για όλους τους Έλληνες από τον τελευταίο βλαχοδήμαρχο μέχρι τον πρόεδρο της Ελληνικής Δημοκρατίας και κανείς δεν είναι περισσότερο ίσος από τους ίσους επικαλούμενος τη λαϊκή εμπιστοσύνη. Ο νόμος να πάψει πλέον, όπως είπε αρχαίος σοφός να μοιάζει με τον ιστό της αράχνης, που τα μεγάλα έντομα τον τρυπούν και περνάνε και στα δίκτυα του πιάνονται μικρά.

Τα φληναφήματα αυτά, περί ιδιαίτερης ποινικής μεταχειρίσεως, των οργάνων της τοπικής αυτοδιοικήσεως εκ του λόγου ότι είναι οι "εκλεκτοί του λαού", ακούσθηκε και τώρα τελευταία και στην Αθήνα εξ αιτίας της θέσεως σε αργία από τον Περιφερειάρχη, Δημάρχου μεγάλου προαστίου των Αθηνών. Το λυπηρό όμως δεν είναι αυτό, γιατί εκ στόματος κοράκων κρα εξελεύσατο.

Το λυπηρό και το θλιβερό ήταν όταν ο μακαρίτης Ανδρέας Παπανδρέου - υπόδικος ενώπιον του Ανωτάτου ειδικού δικαστηρίου - διακήρυξε στο Περιστέρι το 1988, προφανώς κάτω και από την ψυχική φόρτιση της προσωπικής του περιπέτειας, ότι "δεν υπάρχουν θεσμοί, μόνο λαός υπάρχει". Ήταν το έμβλημα, το επίγραμμα της ηθικής πολιτικής παρακμής και της εκπτώσεως των δημοκρατικών αξιών, που δεινά δοκιμάστηκαν στα χρόνια που πέρασαν από τότε. Πολλοί πολιτικοί - υπάρχουν έντιμοι και αξιόλογοι πολιτικοί στην χώρα μας - τότε και από τότε ασκούσαν την εξουσία δίχως Αρχές, δίχως ηθικούς ενδοιασμούς, δίχως αναστολές, δίχως το φόβο του νόμου!!!

Επικαλούμενοι σε κάθε εκτροπή τους τη λαϊκή εμπιστοσύνη το κυρίαρχο Λαό για να τρομοκρατήσουν την δικαιοσύνη, να αδρανοποιήσουν το νόμο και να αποφευχθεί η τιμωρία τους για την λεηλασία του δημοσίου πλούτου. Έτσι η ελληνική κοινωνία, η δημόσια ζωή της χώρας κάθισε, "έκανε κοιλιά", η διαπλοκή, η ανέντιμη και αθέμιτη συναλλαγή μπήκε στην καθημερινή ζωή και η σήψη από τα σκάνδαλα κυριάρχησε στη χώρα και την απειλούσε με καθολική μόλυνση και καταστροφή του όποιου κοινωνικού και δημοκρατικού ιστού διαθέτει.

Ο λαός, ως πηγή της λαϊκής κυριαρχίας δεν δίνει λευκή επιταγή δίνει εντολή για άσκηση σύννομης πολιτικής εξουσίας στους εκπροσώπους του, χρηστής και νόμιμης, βασισμένης στην αρχή της νομιμότητας και στο κράτος δικαίου και δεν λειτουργεί νομιμοποιητικά για κάθε εκτροπή και παραβατικότητα η λαϊκή εμπιστοσύνη προς τον εκπρόσωπό του, που αποδείχτηκε επίορκος, παλιάνθρωπος και εγκληματίας των πιο ατιμωτικών αδικημάτων του ποινικού κώδικα. Δεν αποτελεί λόγο άρσεως του αδίκου και καταλύσεως του. Αξιοποιούν η λαϊκή εμπιστοσύνη με την οποία περιβάλλει το εκλογικό σώμα τον ψηφισμένο εκπρόσωπό του.

Τα αντιθέτως λεγόμενα προς υποστήριξη των παρεκτροπέντων και τιμωρουμένων είναι ανεπίδεκτα νομικής και συνταγματικής αξιολογήσεως γιατί είναι χύμα λόγια αγοραίος λαϊκισμός κακίστης ποιότητας και δόλιας δικολαβικής υποστήριξης νοσηρών παρακμιακών φαινομένων στην δημόσια ζωή του τόπου.

Ελάχιστες πένες της πεντάρας με το θράσος της παχυλής άγνοιας και ελάχιστοι δημοσιογραφίσκοι της πεντάρας προσφέρουν με το αζημίωτο την αγραμματοσύνη τους προς υπεράσπισή τους αυτοαποκαλούμενοι "λευκοί αγωνιστές" και ψευτοδιανοούμενοι της αριστεράς γινόμενοι αυτόκλητοι; οι αργυρώνυτοι δικολαβίσκοι και τραπεζορήτορες των καπηλιών αυτοί, σύμμαχοι της σήψης, της παρακμής και της παραβιάσεως της νομιμότητας. Αυτοί είναι η μεγαλύτερη μάστιγα της δημοκρατίας και των δημοκρατικών θεσμών, συνειδητοί υπονομευτές της, γιατί προσέρχονται "δίχως περίσκεψη και δίχως αιδώ να προσφέρουν τα πνευματικά τους σκουπίδια στη χαβούζα των υπερασπιζομένων, οι οποίοι τιμωρήθηκαν από τα ποινικά δικαστήρια της χώρας σε βαρύτερες ποινές, στο όνομα ότι "της αστοτσιφλικάδικης δικαιοσύνης, αλλά στο όνομα του ελληνικού λαούπου με επίκλησή του εκδίδονται οι αποφάσεις των δικαστηρίων μας στην δημοκρατία μας δεν υπάρχουν λαοδικεία και χύμα λαός. Υπάρχουν συντεταγμένες εξουσίες και διάκριση των εξουσιών. Τα φληναφήματα που ακούγονται και γράφονται είναι συνταγματικό δίκαιο της χασαποταβέρνας!!!

** Το Civilitas.GR και ο «ΔΗΜΟΣΙΟΣ ΥΠΑΛΛΗΛΟΣ» προτίθενται να απομακρύνουν το κείμενο αυτό από την Ιστοσελίδα τους, εάν η αναδημοσίευσή του προσβάλλει κεκτημένα πνευματικά ή εμπορικά δικαιώματα (info@civilitas.gr)*